

РЕШЕНИЕ

№ 1297

гр. София, 19.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 16.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **8172** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Т. К. против заповед № ДК-02-ЮЗР-22/07.09.2010. на началника на Р. Д. за Н. С. К. (РДНСК) – Ю. Р.. Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като прецени представените по делото доказателства и обсъди доводите, изложени в жалбата, съдът в решаващия състав намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това по чл.215, ал.4 ЗУТ. Върху приложения екземпляр от заповедта е отбелязано получаването ѝ на 20.10.2010г., а съгласно поставения щемпел на ДНСК – сектор С., жалбата е подадена на 26.10.2010г. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по сигнал, подаден на 15.01.2010г. от Г Д А до кмета на община „Връбница“, за незаконно строителство в съседния имот – издигане на метални конструкции на границата на имота му, находящ се на У. „В“ № 37. По сигнала на 18.02.2010г. е извършена проверка от длъжностни лица при Р. „Връбница“ на Столична община (СО). За резултатите е съставен констативен протокол, в който проесният обект е описан като „Метално хале – груб строеж“.

С писмо изх. № АГ-9400-24(2)/12.03.2010г. на района преписката е изпратена на

началника на сектор С. на РДНСК Ю. Р., по компетентност (л.28 от делото). При извършената проверка от длъжностни лица при сектора са били съставени констативни актове (КА) № С10-547-1 и КА № С10-547-2 от 04.08.2010г., съгласно които е установен строеж „Метално хале” в УПИ Х-140, кв. 7, м. НПЗ „О и съседни жилищни територии”, с административен адрес: У. „В” № 35. Като възложител на строежа е посочен жалбоподателят. Строежът е подробно описан в констативните актове, като метално хале, изградено на етап груб строеж със ЗП~61 кв. м с височина от около 4.00 м. до ~ 4.80 м. Строителството е започнало през месец януари 2010г. без строителни книжа, одобрен инвестиционен проект и разрешение за строеж. Според подробния устройствен план, предвиждането е за нискоетажно жилищно строителство, свързано с УПИ V-140. Обектът е онагледен чрез две снимки, представляващи част от преписката и които по правилото на чл.171, ал.1, изр.1 АПК имат сила на доказателство и пред съда.

Жалбоподателят е собственик на УПИ Х-140 съгласно представената скица, издадена на 12.2009г. и заверена на 16.07.2010г. На 01.03.2010г. същият е уведомил с писмено изявление главния архитект на района, че до реализиране предвижданията на ПУП в имота ще ползва покритие в съответствие с чл.147, ал.1, т.9 ЗУТ.

Въз основа на съставените протокол и КА е постановена процесната заповед, с която е разпоредено премахването на описаното метално хале, като незаконен строеж.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът възприема като обективно и неоспорено от страните, в частта, в която са изложени експертни констатации, и не възприема досежно изложения от вещото лице правен извод, че обектът не представлява строеж и в частност - конструкция. Според заключението, процесният обект представлява сбор от дванадесет вертикални колони с височина от 4.00 до 4.80 м. и шест хоризонтални метални греди с дължина около 6.00 м., с поставена върху гредите профилирана ЛТ ламарина. Конструкцията има формата на трапец – ширина 6.10 м. и 6.70 м. и дължина 11.40 и 11.50 м. Констатациите на вещото лице съответстват на описанието на процесния обект в КА.

Настоящият състав не споделя изводите на вещото лице, че обектът не може да се нарече „Метална конструкция”, защото колоните не са фундирани съгласно изискванията, не са изпълнени укрепвания за земетръс, вятър и сняг, липсват външните очертания на ограждащите стени. Всички тези обстоятелства описват строеж, който не е завършен, а наред с това – не се изпълнява съгласно изискванията за изпълнението му, в т. ч. за безопасност. Посочва се в констативната част на заключението, че колоните са захванати за съществуваща бетонна настилка, която и сама по себе си (наред с видимия външен вид на обекта) налага извода за започнат строеж и този характер на обекта не се променя от начина и етапа на изпълнението му, нито от твърдяното намерение да бъде използван като навес. В този смисъл е и уведомлението от 01.03.2010г., в което изрично се съобщава за използването на покритие по чл.147, ал.1, т.9 ЗУТ. За всички обекти, посочени в чл.147, ал.1 ЗУТ е изискуемо разрешение за строеж (РС), като по изключение в сравнение с общия ред за тях разрешение се издава без одобряване на инвестиционни проекти към него.

При така установените обстоятелства, налице е започнат строеж по смисъла на § 5, т.38 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУТ, за които е било необходимо издаване на РС – чл.148, ал.1 ЗУТ. След като не се установява, а не се и твърди съществуването на РС за металната конструкция, същата представлява незаконен строеж и съгласно чл.225, ал.1 ЗУТ подлежи на премахване. Предвид установения период на започване на

строежа – януари 2010г., за същия не са приложими хипотезите на § 16, ал.1 от Преходните разпоредби (ПР) на ЗУТ.

Във връзка със сочените от жалбоподателя нарушения на административнопроизводствени правила – нередовно съобщаване на актовете, съставяни в хода на производството, и лишаването му от участие в него, настоящият състав намира следното. Нарушенията не са съществени, тъй като в хода на съдебното производство не бяха ангажирани доказателства, които да оборят констатациите на административния орган; съответно, не се установяват основания за промяна на крайния резултат от производството пред административния орган, в който случай посочените нарушения биха били съществени.

Процесната заповед е била издадена от лице, надлежно овластено за това със заповед № РД-13-305/05.07.2010 на началника на ДНСК, представена по делото (л.40). По изложените съображения и като извърши проверка на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в установената форма; при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила и същата е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени.

По преписката не са налице данни в коя категория измежду посочените в чл. 137 ЗУТ попада процесният обект. Това обстоятелство не се установява и от заключението на вещото лице, обсъдено по-горе. Поради това от установените по делото факти не може да бъде направен категоричен извод, дали настоящото решение подлежи на касационно оспорване предвид разпоредбата на чл. 215, ал. 7 от ЗУТ. Тъй като обаче при неизяснената категория на обекта за решението не е изрично изключено със закон правото на касационно оспорване, то по аргумент от чл. 120, ал. 2 от КРБ следва да се приеме в интерес на жалбоподателя, че настоящото решение подлежи на касационно оспорване.

Предвид горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Т. К., с ЕГН *, против заповед № ДК-02-ЮЗР-22/07.09.2010. на началника на РДНСК – Ю. Р., Г. С..

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: /п/